

SLOVENSKI NAROD

Jutranja izdaja v Ljubljani:

vse leto K 12.—
pol leta „ 6.—
četrt leta „ 3.—
na mesec „ 1-10

Dopisi naj se frankirajo. Rokopisi se ne vračajo.
Uredništvo: Knafljeva ulica št. 5, (v pritličju levo), telefon št. 34.

Izhaja vsak dan zjutraj.

Posamezna številka 4 vinarje.

Inserati: 65 mm široka petič vrsta 14 lin. Pri večkratni inserciji po dogovoru.

Na pismena naročila brez istodobne vpslatve naročnine se ne ozira.

Jutranja izdaja po pošti za Avstro-Ogrsko:

vse leto K 18.—
pol leta „ 9.—
četrt leta „ 4-50
na mesec „ 1-60

Za inozemstvo celo leto „ 28.—
Upravništvo: Knafljeva ulica 5, (spodaj, dvorišče levo), telefon št. 85.

Najnovejše vesti. — Brzobjavna in telefonska poročila „Slov. Narodu“.

Belokranjska železnica.

Budimpešta, 14. julija. Bivši državni tajnik, ki je bil ves čas Werkerlovega vladanja pravi vodja trgovinskega ministrstva, Szeterenyi, je začel danes priobčevati po uradnih podatkih spisano študijo o železniški zvezi z Dalmacijo, kar ima z ozirom na vprašanje o belokranjski železnici svojo važnost tudi za Slovence.

Železniška zveza z Dalmacijo.

Dunaj, 14. julija. Poročevalce »Slovenskega Naroda« se je danes informiral na kompetentnem mestu glede stanja zadeve železniške zveze z Dalmacijo in izvedel sledeče: Resnica je, da se je ogrska vlada začela zanimati v najnovejšem času za stvari, že pred desetletjem izvršeni avstrijski projekt Knin - Bos. Novi. Cela zadeva pa še ni stopila v nikakrj formalni štadij, tako da se danes o kaki resnosti spremembe projektiranja proge Karlovec - Lika - Knin ni ti govoriti ne more. Četudi se je prvotno avstrijska vlada zanimala močno za železniški projekt Knin-Bos. Novi in ga je skozi desetletja nasproti ogrski vladi z vneto zavestjo, vendar ta projekt ravno vsled odpora, katerega je našel pri ogrski vladi, šel po vodi; četudi bi se po mnenju avstrijske vlade dalo iz železniško - prometnih in političnih ozirov govoriti o projektu po dolini reke Une od Knina do Bos. Novega, in bi bil ta projekt tudi cenejši, vztraja avstrijska vlada vendar pri tem, da se izvrši projekt Knin čez hrvatsko Liko - Ogulin - Karlovec, ker se avstrijska vlada nikakor ne mara spuščati v nadaljna zavlačevanja dalmatinske železniške zveze z novimi pogajanjimi in predkoncesijami. Če bi se hotela izvesti nanovo pojavljena železniška črta Knin - Bos. Novi, bi se s tem zopet zadeva močno zavlekla, ker bi ta proga zadela na mnogo prepornih točk, katerih rešitev bi potrebovala zopet mnogo časa. Cela zadeva dalmatinske železniške zveze je že itak v zamudnem štadiju. Definitivna ureditev tega vprašanja se mora vsak čas izvršiti, ker je avstrijska vlada na Kranjskem in v Dalmaciji že izvršila vsa potrebna predpripravljalna dela. Na kompetentnem mestu se je poročevalcu »Slovenskega Naroda« tudi zatrjevalo, da cela zadeva dalmatinske železniške zveze nikakor ne bi vplivala na zgradbo belokranjske železnice kot take, in da bi se proga kranjska deželna meja-Karlovec morala zgraditi tudi v slučaju, ako bi prodl projekt Knin - Bos. Novi, ker je ogrska vlada iz nagodbe iz leta 1908 vezana na to, da ta projekt v najkrajšem času izvede.

Budimpešta, 14. julija. V konferenci srbsko - hrvatske koalicije z banom dr. Tomašićem se bo obravnavalo tudi vprašanje dalmatinske železniške zveze. Hrvatsko - srbska koalicija se bo močno zavzemala za izvršitev železniškega projekta Knin-Lika - Ogulin - Karlovec, ker je ta

železniška proga navzlic dejstvu, da je projekt Knin - Bos. Novi mnogo cenejši, največjega narodno - gospodarskega pomena. S to progo se namreč odpre prometu velik del hrvatske Like, ki sedaj nima nikakih polvaljnih prometnih zvez.

Dunaj, 14. julija. Avstrijska vlada se je že pred dalj časom obrnila oficijalno do ogrske vlade v zadevi skorajšnje rešitve dalmatinske železniške proge. Odgovora od ogrske vlade do danes še ni sprejela. Pričakovati je, da se ogrska vlada pozivu avstrijske vlade vsak čas odzove in takrat bo tudi prišlo do razpravljanja o morebitnih njenih novih projektih, oziroma ugovorih.

Jugoslovanska železničarska organizacija.

Trst, 14. julija. »Društvo jugoslovanskih železniških uradnikov« in »Zveza jugoslovanskih železničarjev« sta sklicala za nočjo v gledališko dvorano tržaškega »Narodnega doma« shod. Na tem shodu je poročal podpredsednik društva čeških železniških uradnikov, Molek, iz Prage o potrebi lige slovanskih železničarjev in o organizaciji železničarjev sploh. Tajnik istega društva, Havelka, je poročal o preskrbi vdov in sirot. Državni poslanec, Bořival, je poročal o reorganizaciji avstrijskih državnih železnic. Shod, na katerem je govoril tudi državni poslanec dr. Rybař, je bil jako dobro obiskan. Češki govorniki so bili od zborovalcev burno pozdravljeni. Sprejeta je bila po predsedniku društva jugoslovanskih železniških uradnikov, Zoren, predlagana resolucija, v kateri se protestira proti gonji, katero so uprizorili nemški listi proti jugoslovanski železničarski organizaciji, in v kateri se poudarja, da vsa gonja proti jugoslovanskim železničarjem teh ne bo mogla spraviti iz započete poti.

Češki radikali in jugoslovanska obstrukcija.

Praga, 14. julija. Izvrševalni odbor narodnoradikalne stranke je vzel včeraj v svoji seji s pohvalo naznanje, da so poslanci češke narodnoradikalne stranke tako energično podpirali jugoslovansko obstrukcijo v proračunskem odseku. Izvrševalni odbor zagotavlja jugoslovanske poslance, da jih bode pri njih postopanju za njih opravičene zahteve tudi v naprej kakor dosedaj najodločneje podpiral.

Slovensko učiteljstvo na Štajerskem za pravice slov. jezika.

Mozirje, 14. julija. Uradna učiteljska konferenca za okraja Gornji grad in Vransko je sklenila, da naj bo v bodoče poslovni jezik konferenčni slovenski in da se naj pišejo tudi vsi nadzorstveni zapisniki v slovenskem jeziku. To je sedaj že četrta znani enak sklep. Z veseljem moramo konstatirati, da vlada v tem oziru med slovenskim učiteljstvom navzlic težkemu njegovemu položaju na Štajerskem popolna edinost.

Ponočni nemiri na Bregu pri Celju.

Celje, 14. julija. Snoči je prihrula okoli polnoči tolpa mestnih nemških razgrajčev na Breg in tam na tak način razsajala, da je spravila vse prebivalstvo po konci. Odmevala je »vahtarica« in vse se je drlo: »Hoch die deutsche Umgebung Cilli.« Godilo se je to takorekoč pod okni orožništva v Celju in pa občinskega policijskega urada na Bregu. Zdi se nam, da hodijo Nemci sedaj v okolico izzivat sistematično in z gotovim namenom, ki je v zvezi z vsesokolskim zletom v Celje. Pa se bodo zaračunali!

Kako se »vzgaja« v štajerskih ponemčevalnicah?

Celje, 14. julija. »Narodnemu Dnevniku« poročajo naravnost neverjetne stvari, kako se surovo ravna s slovenskimi otroci, katere pošiljajo zaslepljeni slovenski starši na ponemčevalnico v Ormož ob Dravi. Otroci ne smejo v šoli med seboj govoriti slovensko; če izvedo učitelji za slovensko govorico, zapirajo in tepejo slovensko dečo. Na veselici ob priliki šolskega sklepa so morali kričati otroci »heil« in peti »vahtarico« in to v navzočnosti lastnih slovenskih staršev! Narodne vzgoje in probeje je v slovenski ormoški okolici nujno treba.

Kaj bo s slovensko obstrukcijo v Gradcu?

Celje, 14. julija. Brzobjavko »Sl. Naroda« z dne 8. julija, v kateri se je stavilo vprašanje, kaj bo s štajerskim deželnim zborom v jeseni, je ponatisnilo z različnimi komentarji vse nemško časopisje na Štajerskem. Kljub temu pa klerikalei o njej trdovratno molče. Dr. Korošec je v Ljubljani pač govoril o nemški obstrukciji v češkem deželnem zboru in jo označil kot veliko notranjo politično težavo, o obstrukciji v štajerskem deželnem zboru pa ni znil niti besedice, dasi se je svoječasno odločno povdarjal, neka notranja zveza med obema in se je ravno z razmerami na Štajerskem, kjer imajo somišljeniki nemških obstrukcionistov na Češkem večino, dokazovalo, kako upravičena je slov. obstrukcija v Gradcu in kako neopravičena je nemška v Pragi, ki ni ničesar drugega, kot izliv nemške objestnosti in požrešnosti. Bienenrth bode baje meseca septembra pričel s pripravi za češki dež. zbor in češki listi že vedo povedati mnogo o nameravani zopetni sporazumni akciji češk. veleposestva. Ali se v Gradcu ne bode zgodilo ničesar? Ali pa se je — že zgodilo brez vsakega kriča? Finančni položaj dežele je tak, da se z njim ni za šaliti in — kaj bi še le govorili o našem narodnem položaju! Vse to napolnjuje slovenske narodne kroge na Štajerskem z velikim nemirom.

Razglasitev boromejske enciklike v Avstriji.

Dunaj, 14. julija. Boromejska enciklika, ki se je objavila v današnjem dunajskem škofijskem listu v

latinskem jeziku, se ne razglasi raz prižnic. Objava enciklike ima samo namen, informirati klerus o vsebini enciklike same.

Grunwaldske slavnosti.

Krakov, 14. julija. Grunwaldske slavnosti so se pričele. Neprestano vozijo od vseh strani posebni vlaki slavnostne goste. Iz Ogrske je dospela 100 mož broječa madžarska deputacija. Mesto je lepo okrašeno in vse v zastavah. Iz vseh evropskih držav so došli posebni poročevalci za liste, zlasti številno iz Francoskega in Angleškega.

Bolgarski četniki.

Solun, 14. julija. Na Bolgarskem se baje organizirajo bande, katerih namen je, da napadajo mohamedanske naselbine in da jih s tem prisili, da zapuste bolgarske pokrajine. Zatrjuje se, da se je z bolgarske strani dalo v ta namen, da se te čete bolje organizirajo in uspešneje delujejo, 20.000 frankov.

Kretsko vprašanje.

Atene, 14. julija. Na mesto rezervnega moštva, katero je odšlo včeraj domov, se pokliče v začetku prihodnjega tedna zopet dva letnika k orožnim vajam, tako, da bo stanje vojske znašalo zopet 35.000 mož. Naziranje, da hoče Turčija provocirati med Turško in Grško vojsko tudi v slučaju, ako se kretsko vprašanje ugodno reši, vedno bolj prevladuje.

Odprto pismo Bielohlaweku.

Dunaj, 14. julija. Tukajšnji list »Das deutsche Volksblatt« prinaša odprto pismo na deželnega poslanca in mestnega svetnika Bielohlaweka, v katerem se mu najrazličnejše stvari očitajo. Med drugim se mu očita, da je znal kot referent dobredelnega odseka preskrbovati svoji rodbini zelo cenena živila. V svrhu kontroiranja so odhajali v Steinhof (blaznico) vozovi, v katerih se je potem dovažalo na Dunaj, odnosno na njegovo stanovanje razno specerijsko blago, kakor riž, sladkor, kavo iz blaznice. To odprto pismo, ki jako značilno osvetljuje najnovejšo dunajsko škandalozno afero, je med dunajskim prebivalstvom napravilo kolosalen utisk.

Potres v Južni Italiji.

Mesina, 14. julija. Danes zjutraj ob 6. se je čutil tukaj 4 sekunde trajajoči potresni sunek. Potres je spremljalo podzemsko bobnenje.

Pernea, 14. julija. V okraju Nucio Tore so danes zjutraj čutili ponavljajoče se potresne sunke, ki so provzročili med prebivalstvom precej razburjenja. Na nekaterih hišah so se pokazale razpoke.

Letalni poskusi v Ljubljani.

Budimpešta, 14. julija. Tukajšnja družba za poskuse z letalnimi stroji namerava prirediti meseca avgusta v Ljubljani letalne poskuse in si je že izposlovala tozadevna dovoljenja od oblastev.

Jeglič in Hegeman.

Zdaj ko je dunajski koadjutor nadškof dr. Nagl hrabro objavil takimenovano boromejsko encikliko, v kateri je papež neusmiljeno pokrtačil luterane, smo zelo radovedni, če stori to tudi ljubljanski škof Jeglič. Radovedni smo na to, ker se bo iz priobčenja oziroma iz nepriobčenja spoznalo, kdo je večji kavelj, ali škof Jeglič ali pastor Hegeman, kdo bo v tem slučaju Pegam in kdo Lambergar.

Res, da je »Slovenec« zaradi te boromejske enciklike že vpil na Hegemana in ga cigansko zmerjal in res je tudi, da se to ni moglo zgoditi proti volji in brez vednosti ljubljanskega škofa, ali to ne more priti v poštev. Luteranski vodja Hegeman je javno in očitno nastopil zoper encikliko, šel je osebno kot luteranski pastor na plan in nekako razglasil, da ljubljanski škof boromejske enciklike ne sme uradoma obelodaniti in doposlati svojim duhovnikom. Na ta nastop pa škof sam ni še nič odgovoril in tudi še ni izdal te enciklike. Saj je morda »Slovenec« zmerjanje bilo odgovor na Hegemanov nastop, ali to zmerjanje je bilo nekako anonimno, le poloficiozno in to ni nikak odgovor.

Pravi odgovor bi bil le to, da bi škof uradoma razglasil encikliko in, ker je tako nastopil dunajski koadjutor, smo radovedni, če ga bo škof Jeglič posnemal ali če bo kapituliral, se pokoril zahtevi luteranskega pastora in se zadovoljil s tem, da je »Slovenec« tega pastora opsoval.

Kdo bo zmagal, Pegam ali Lambergar?

Zloraba prižnice.

Podobno, kakor je pisal Vaš list o zlorabi prižnice v Trstu, se je dogodilo nam Borovničanom v nedeljo 10. t. m. To nedeljo je namreč prišel škof blagoslovljati zastavo tukajšnjega »izobraževalnega društva«. Že teden dni prej je skakal kaplan po vasi in agitiral, da naj ljudje darujejo ja veliko mlajev v proslavo božjic in škofovo. In res so jih kmetje napeljali toliko, da jih niti vseh postaviti niso mogli. Dali so jih pa večina le pod pritiskom obeh duhovnikov in velike njihove moči. Kajti slišale so se vedno pritožbe od strani kmetov, da ne razumejo, zakaj ne bi kaj takega napravili rajši ob drugih prilikah, kot o procesiji sv. Rešnjega telesa, in da je za naše klerikalce škof že več kot Bog. Dokaz temu je klaverni sprejem škofa in pa to, da niti na eni hiši, razun farovža in posojilnične hiše, ni bilo razobešene zastave. Pri dopoldanskim pridigi v nedeljo je bil škof še precej miren, če tudi ni pustil na miru lesene prižnice in udrihal po nji, kar se je dalo. To-

da, glej popoldne! Naenkrat je bil opovedan navadni krščanski nauk, blagoslovljen je zastava naj bi bilo v cerkvi. In res se prikaže zopet ta mili obraz in prerešeta skoraj eno uro dolgo — kranjsko politiko. Ni mu bilo drugega na jeziku, kot peovke na liberalce in Ciril - Metodovo družbo. Nasprotno je priporočal »Stražo« in pa organizacijo čukov, ki jih je predstavljal kot vzor mladeniče. Njegovo divjanje je prispelo do vrhunca, ko je jecelja opisoval po vzoru »Slovenčevega« podlistka naravnost na nesramen način — Ciril - Metodovo 25-letnico v Tivoliju.

Nemškutarji so ogorčeni.

Vendar enkrat so nemškutarji tudi jasno povedali, kaj zahtevajo od ljubljanske policije. Nič drugega ne zahtevajo, kakor da nemškutarskih zločincev še zasledovati ne sme. Po sodbi kazinotov je naloga policije, da preganja Slovence ne le, kadar so kaj storili, nego tudi takrat, kadar so nemškutarji kaj zakrivali. Utemeljen je sum, da so nemškutarski pobalini postavili neko posodo na cesarjev spomenik. Cesarjeva podoba je nemškutarjem sploh od nekdaj draga, to so z dejanji pokazali svoj čas nemški realci na Viču, kjer so imeli svoje tajne sestanke, to so pokazali različni možakarji za Badenijskih dni v kazini in še pri raznih drugih prilikah. Sicer kažejo vse okolščine na to, da so nemškutarji storili omenjeno nesodobnost, ali prav vsled tega zahtevajo, naj policija prime kakega Slovence. Kak nemškutar, ki bo po krivem prisegel, se bo potem že dobil! Nemškutarji so pač vajeni, da se nemškutarskim zločincem nič ne zgodi. Ko so bili razkriti škandali nemških realcev na Viču, so jih protektorji nemškutarji potlačili, ko je bil svoj čas razkrit »salon Tuschl«, kjer so se nemškutarji shajali z nedoraslimi deklicami, so stvar zatusali; ko je v Križevniških ulicah nemška roka zažgala cesarsko zastavo, se je to spoznalo za nedolžno otročarijo... Zdaj naj pa naenkrat nastanejo nove razmere in vsaj bo policiji dovoljeno zasledovati nemškutarske zločince. Absolutno ne, zato zahtevajo nemškutarji poddržavljenje mestne policije, ker vidijo v tem jamstvo, da bo javna oblast strogo in brezobzirno postopala proti Slovincem seveda nemškutarji pa bodo lahko počenjali, kar bodo hoteli.

Ljubljanske Marijine device

so imele v nedeljo popoldne shod v »Unionu« in poslušale pridigo Janeza Kalana, ki ga je škof postavil za generala svojim amazonkam. Ta pridiga, ki jo je objavil »Slovenec«, je res vredna, da jo prečita, kdor hoče spoznati umstveni nivo tega sloja prebivalstva, ki se zbira v Marijinih

družbah. Zakaj o tem ni dvoma, da je Janez Kalan svoj govor priredil primerno umstvenemu nivo-u zbranskega ženstva in da je sam gotovo na nekoliko višji stopnji. Kar je ta Janez Kalan načeval in nakvasil in kako se je prilizoval svojim vernim goskam, je gorostasno. Da jih je rotil, naj razširjajo klerikalne liste, sicer da bo šla vera v nič, to je še nedolžno. A treba je n. pr. čitati, kako je svoje goske o brezverstvu ljubljanskega civilnega ženstva poučeval. Najprej je popisal učenost dr. Opeke. Povedal jim je, da je sedem let, pomislite, celih sedem let je študiral, pa še v Rimu je študiral! Kar vidimo jih te ženske, kake pojme so dobile o velikanski učenosti dr. Opeke. In ko so bile tako pripravljene, jim je Janez Kalan povedal, da je ta strašno učeni dr. Opeka pridigoval v Ljubljani, pa da ga ni prišlo nič gospe poslušati in da so bile v cerkvi same rutice. Kako so morale biti te ženske ogorčene nad to zavrženo gosposdo, ki še toliko vere nima, da bi prišla poslušati tako učenega moža, kakor je dr. Opeka, ki je sedem let študiral, in to še v Rimu! — In kako se jim je laskal, kako jih je gladil. Kofetek jim je klical v spomin, ta ljubi kofetek in ranjkega Brenelja je poklical iz groba, kot klasično prič, kako vzorne, blage, plemenite duše so ljubljanske tercijalke. Res, pri čitanju tega govora Janeza Kalana se mora človek spomniti popisov tiste »božje poti« v beneški Sloveniji, kamor še danes hodijo versko pol in popolnoma blazni ljudje in kjer izvršujejo neki patri lukrativno obrt izganjanja hudiča.

Češki akademiki na slovenskem jugu.

Ni ga skoro leta, da bi ne prihiteli na naš jug češki akademiki, ki so postali kar naši redni, in seveda vedno dobrodošli gostje. Posebno impozanten in vsem udeležencem nepozaben je bil njih lanski izlet. Letos nas obiščejo člani akademičnega društva »Ant. Čížek« v Pragi. Njih izlet ne bo manifestacijski, temveč informacijski. Pridejo že jutri zvečer ob četrta na 9. in ostanejo v nedeljo v Ljubljani. V ponedeljek si ogledajo Postojnsko jamo, v torek in sredo Trst, v četrtek izlete v Benetke, v petek pojdejo v tržaško okolico in v soboto pridejo na Bled. — Prepričani smo, da bodo Slovenci povsod mile češke goste sprejeli kar najpriščneje, saj tudi Čehi slovenske izletnike v svoji češki domovini vedno z iskrenimi simpatijami pozdravljajo. V Ljubljani bo češke izletnike oficijalno sprejel »Češko - slovenski klub«. V soboto zvečer bo v hotelu »Tivoli« prijateljski sestanek, kate-rega se bodo Slovenci in tukajšnja

češka kolonija udeležili gotovo v prav častnem številu. Nedelja pa bo odmenjena ogledovanju mesta. — Med izletniki so večinoma akademiki, veliko je pa tudi odličnih čeških dam in gospodov. — Želeti bi bilo, da mile češke prijatelje že na kolodvoru prav ljubeznivo sprejememo; zato naj, kdor more, prihiti jutri ob četrta na 9. zvečer na južni kolodvor k sprejemu.

Cene govejemu mesu

drugi dan v Ljubljani. V Dunajskem Novem mestu stane najboljša meso s priklado K 1 48, v Pragi K 1 60. Cena najboljših volov znaša v Dunajskem Novem mestu 90 K za 100 kg, v Pragi 98 kron. V Ljubljani stanejo najboljši voli le 86 K za 100 kg in vendar so sedaj mesarji vzdignili meso na K 1 60. Kako neopravičeno je zvišanje cen govejemu mesu je tudi razvidno, če omenjamo, da so takrat, ko je bila v Dunajskem Novem mestu ista cena goveji živini kot danes v Ljubljani (najboljši voli za 100 kg 86 K) prodajali dunajsko - novomeški mesarji najlepše meso a K 1 40. Upoštevati pa moramo pri goraj omenjenih cenah še dejstvo, da naši I. voli niso niti daleko od I. volov praškega, ali dunajsko - novomeškega trga, tudi naše prima goveje meso nikakor še ni blago prve vrste, kakršno se dobi v zgoraj omenjenih mestih, ker se pri nas debelenje volov veliko manj smotreno in racionalno vrši. Pomisliti treba tudi še to, da gre najboljšo blago iz Ljubljane v Opatijo, Reko in Trst. Ker se režija ljubljanskih mesarjev ne more meriti z ono praških, ali dunajsko - novomeških, je jasno, da so cene govejemu mesu, kakor so jih vzdignili ljubljanski mesarji, zato pretirane.

Policijske vesti.

Od staršev pobegnili

je predčerašnjem 12letni deček Ivan Škerl. Deček nosi bele, kratke, strahaste hlače in suknjič, višnjevo čepico ter hodi, ker ima levo nogo krajšo, s palico. Kdor ve, kje se nahaja, naj obvesti starše v Gradaški ulici št. 16.

Dezertiral je

dne 4. t. m. od 97. pešpolka iz Trsta Franc Fatur, rojen 1885 v Zagorju na Notranjskem. Med potjo je Fatur v Rakitni ukradel posestniku Ivanu Šabcu bankovec za 50 K, sive hlače, črn telovnik, siv strahast suknjič in črn klubok. Posestnici Ivani Dovganovi pa je ukradel belo srajco in spodnje hlače. Fatur je po dovršeni tatvini popustil vojaško obleko.

»Oh, gospod mogočni, ki sta Vam nebeski oči in francoski cesar dala oblast...«

»Pišem...« je zarjul uradnik in udaril ob mizo, da je Angelik kar odskočil in se z obema rokama prijel za zid.

»Kako sem se ustrašil,« je sam pri sebi vzdihoval Angelik. »Oh, ko bi mu zdaj jaz smel reči, naj piše... Tako bi mu to zabrusil, da bi se s stola prekučnil.«

Končno je uradnik odložil pero in vzel popisani papir v roke.

»Kako se pišete?« je osorno vprašal, in izpod čela pogledal na Angelika.

Ta je skoro omedlel strahu. V duhu je zagledal kapucinski samostan, verige in palico patra Špinače, in je obupno sklenil roke.

»Oh... mogočni gospod... tako sem zmešan... sam ne vem... kako se pišem...«

»Ta človek je še zdaj pijan,« je dejal uradnik kakor bi sam s seboj govoril in potem vprašal Angelika:

»Kako se pa piše vaš oče?«

»Ga... ga... sploh nimam.«

»Trotelj!« je dobrohotno rekel uradnik. »Kako se pa piše Vaša mati?«

»Tudi... tudi... matere nisem nikoli imel...«

LISTEK.

Zaljubljeni kapucin.

Vesela povest iz ljubljanske preteklosti.

Adelgunda se je medtem zabavala po svoje. Polagoma je vinski duh prevzel tudi njo in dasi ni znala plesati, se je dala vendar pogovoriti, da je šla plesat. Sukali so jo potem brez prestanka. Eden ji je razodeval svojo ljubezen, drugi obetal zakon, pogumnejši so jo tudi skrivaj poljubovali, ali zamen so ji prigovarjali, naj pusti pijanega »brata«.

Že se je zunaj začelo daniti in še je trajalo to divjanje. Angelik je bil najglasnejši med vsemi, dokler ga ni pijača premagala popolnoma. Najprej mu je zastal jezik, da je samo grgral, potem pa mu je glava klonila na mizo in zaspal je tako trdno, da ga ni bilo mogoče prebuditi niti z mrzlo vodo.

Adelgunda ni vedela, kaj naj stori. Krčmar, ki je bil takih dogodkov vaje, jo je tolažil, češ, naj gre sama domov, »brata« pa naj pusti v krčmi, da se prespi. A če Adelgunda tudi ni imela pravih pojmov o ljubezenski zvestobi, vendar svojega kapucina ni hotela zapustiti. Prosila je svoje plesalce za pomoč in ti so dvig-

nili Angelika izza mize in ga kakor mrliča nesli na ulico in potem na njegov dom. Eden je spredaj slovesno korakajoč nosil svečo in polglasno pel pogrebno pesem, zadaj pa je Adelgunda šla roko pod roko s svojimi novimi prijatelji in ni nič vedela, koliko poljubov je na tej poti dobila in koliko jih je dala, vedela je samo, da je življenje neznansko prijetno in da bo doživela še mnogo veselega.

Prihod te hrupne družbe je zbudil vso Križevniško ulico. Ljudje so odpirali okna in si razjarjeni prepovedovali tako kaljenje nočnega miru, najbolj ogorčeni pa so bili stanovaleci v oni hiši, kjer je bil Angelik najel stanovanje. Hišna gospodinja se je z okna rotila, da takih ljudi ne trpi pod svojo streho in da jim ne odpre hišnih vrat, pa če bi sam francoski cesar prišel prosit. Mož s svečo, ki je neprestano prepeval pogrebno pesem, je vmes zvonil in zvonil, da bi odprli in njegovi spremljevalci so vpili na hišno gospodinjico in odgovarjali drugim nevoljnejšem, da se je razlegalo daleč naokrog.

Med tem vpitjem pa so pridrveli od različnih strani možje postave, in predno so se razgrajati prav zavedli, kaj se je zgodilo, so jih redarji že obstopili in zagrabili. In cela družba, ki se je bila, izvzemaši nezavestnega Angelika, spričo redarjev kar hipoma streznila, je morala oditi na policijski urad, ki je bil takrat v oni hiši,

kjer je zdaj banka »Slavija«. In tam so redarji vso to družbo s pijanim Angelikom in nesrečno Adelgundo spravili pod ključ, malo prijetno obljubo, da bodo drugi dan zaslišani in primerno kaznovani, in niso jih omeščale nobene prošnje in tudi ne grenke solze obupane Adelgunde.

VII.

V veliki prostorni sobi policijskega urada je stal Angelik, ves vrtoglav in še z izbuljenimi, krvavimi očmi gledal strogega gospoda, ki je sedel za mizo. Angelik ni nič vedel, ne kaj se je ponoči zgodilo, ne kje da se nahaja. Spal je še vedno trdno, ko sta ga dva redarja ne preveč nežno začela buditi in ga vlekla, komaj da je oči odprl, pred policijskega uradnika. Zdaj je samo slutil, da se nahaja v rokah gosposke, a že ta slutnja je zadostovala, da so se mu šibila kolena in da je z grozo strmel na uradnega gospoda, ki še ni pogledal Angelika in mirno pisal, kakor da je sam v sobi. Nekaj časa je Angelik čakal, da ga uradnik ogovori, a ker se to ni zgodilo, se je osokolil in ponižno rekel:

»Oh, gospod mogočni, ki sta Vam bog in cesar dala oblast...«

»Pišem...« je zagrmel uradnik in Angelik je strahoma utihnil.

Ko je uradnik za trenotek nehal pisati, je mislil Angelik, da je zdaj čas izpregovoriti.

Poneverba.

V Lienzu je poneveril začasni pismonoša Ivan Grossek 1027 K in neznano kam pobegnil. Grosseka je aretovala policija na Dunaju.

Stroj poškodoval

je včeraj popoldne v Grubarjevem prekopu strojevodjo Josipa Arherja na levi nogi tako močno, da so ga morali prepeljati z rešilnim vozom v deželno bolnico.

Iz sodne dvorane.

Okrajno sodišče ljubljansko.

Zaradi meje. Sosea Jože Lavrič in Franc Glavan od Želimelj se ne moreta zediniti glede neke meje. Dne 28. min. meseca je pa hotel Lavrič stvar kar radikalno dognati in je jel kar na svojo pest urejevati mejo. Mimo je slučajno prišel Glavan, ki pa seveda s tem načinom urejevanja meje ni bil prav nič zadovoljen. Beseda je dala besedo in nazadnje je Glavan, sit praznega besedovanja, vzdignil grablje in parkrat udaril Lavriča in ga vrgel v nek grm. Lavrič je zadobil več lahkih poškodb. »No, Lavrič, ali zahtevate kaj za bolečine?« je vprašal včeraj sodnik. »Bom po ta malem naredil — 15 kron«, je dejal Lavrič. — Glavan bo moral plačati Lavriču za bolečine 10 K — 15 K se je sodniku zdelo preveč — 5 K za zdravnika in še par dni bo sedel.

Nedovoljeno streljanje. Železniški delavec v Lazih, Rud. Anžur se je zadnjič enkrat pripeljal zvečer z nekaterimi tovaršili iz Kresnic v Lazje. V Kresnicah so se prav dobro imeli in dolenska kapljica je zlezla vsem prav močno v glavo. Najbolj menda Anžurju. Zato je bil Anžur v Lazih prav glasan; tako glasan je bil, da so ga morali ostali prav krepko ošteti. To pa ni bilo Anžurju po volji in iz jeze je iz samokresa dvakrat ustrelil. S tem je prišel pa v konflikt s §§ 431 in 459 in sodnik ga je obsodil na 3 dni zapora. »Ali ste zadovoljni?« ga je vprašal sodnik. »No, naj pa bo«, se je resolutno odrezal Anžur.

»Divji lovec«. Okrajnemu slugi Fr. Mravljetu iz Preserja lovska žilica še vedno ne da miru, akoravno je star že nad 64 let. Zadnjič proti večeru je šel po gozdu iz Preserja proti Jezeru — pravi, da po uradnih opravkih — in v gozdu je »slučajno« v neki duplini našel puško, pa ni ba je nič hudega ž njo nameraval. »Slučajno« so se pa tam blizu pasle tri srnice. Najbrže bi bil tudi »slučajno« Mravlje kako srnico ustrelil, če bi ne bil prišel mimo lovski čuvaj, ki je Mravljetu »najdeno« puško odvil. — Mravlje bo zaradi poskušene tatvine sedel 5 dni.

Uradnik je vrgel na Angelika dolg vprašajoč pogled, mrmral nekaj, kar se je Angeliku zdelo, da se glasi kakor: »Sauerwahnsinn« in potem vprašal:

»Kako ste pa na svet prišli, če nimate ne očeta, ne matere?«
»Gospod mogočni, tega ne vem... Farovška kuharica me je najdla... in gospod fajmošter so se me usmilili...«

Angelik se je od strahu tako streznil, da je uganil vsa neštevilna vprašanja, na katera mu bo še odgovoriti, in grozno mu je bilo pri srecu, ker ni vedel, kaj naj odgovori in kako naj se reši.

»Kar zvrnil se bom na tla, kakor bi bil brez zavesti,« je mislil sam pri sebi. »Tako dobim vsaj nekaj ur časa, da si vse premislim.«

Začel se je res polagoma zibati in se z rokami prijemati zidu, vmes pa pahal iz sebe besede:

»Oh... gospod cesarski... oblast imate... čez življenje in smrt...«

Tedaj je vstopil v sobo policaj, pogledal Angelika in v silnem strmenju zaklical:

»Saj to je kapucinski pater, o katerem govori celo mesto, da je živ v nebesa zletel.«

Komaj je bil policaj zaklical te besede, se je Angelik zazibal in padel od samega strahu, kakor je bil dolg in širok, na tla.

(Dalje prihodnj.)

Razne stvari.

* **Češki raziskovalec Frič** že vedno živ. Že dvakrat so poročali, da so raziskovalca, dr. Friča, Indijanci v Boliviji umorili. Zdaj so dobili v Prago poročilo, da je Frič došel popolnoma zdrav v Buenos Aires. Med vožnjo so ga njegovi indijanski služabniki okradli, vsled česar je prišlo do prepira. Drugi Indijanci so se zavzeli za služabnike, zaradi česar je bilo stališče Fričev precej nevarno. Moral je tudi potovanje prekiniti. Najbrže je bilo to vzrok, da se je raznesla vest o njegovi smrti.

* **Hofrichter v Möllersdorfu.** Hofrichter je stopil s stražo in nadzorovalnimi organi v dogovor ter jim je obljubil kraljevsko plačilo, če se mu posreči pobegniti iz zapora. Dotične osebe so to naznanile svojim predstojnikom, ki so zdaj zaukazali, naj se Hofrichterja najstrožje straži. Zdaj se mora sam sprehajati, dočim je prej hodil v družbi nekega bivšega poročnika in nadporočnika. Tudi pisarniška dela so mu odvzeli. Cel dan je zdaj v samotni celici.

* **Umor starke.** V Bukovi na Češkem so mrtvo našli 60letno kajžarico, Marijo Trousilovo s težkimi ranami na glavi. Zapri so njenega moža, sina in pa sneho, s katerimi je živel v prepiru.

* **Nesreča z avtomobilom.** Pri Osnabrücku se je zgodila velika nesreča. Avtomobilu železniškega predstojnika, Viljema Schmida, so se v največjem diru zlomila sprednja kolesa. Vsi, ki so bili v avtomobilu, so zleteli iz voza. Dva gospoda, in sicer neki Rahn iz Bunde in Mühle iz Barmena sta bila mrtva, drugi pa le lahko ranjeni.

* **Grozna nesreča z zrakoplovom.** Nek westfalski zrakoplov, katerega voditelj je bil Erbsloeh, je predvečrajšnjim v Wuperski dolini, blizu Berolina eksplodiral. Vseh pet oseb, ki so bile v zrakoplovu, je bilo ubitih.

* **Ponarejanje testamentov na debelo.** Iz Petrograda poročajo: Moskovska tajna policija je prišla na sled večjemu številu ljudi, ki se je prav posebno pečala s ponarejanjem testamentov. V Kievu in Moskvu so aretirali več juristov. Ob enem vzbujajo v Petrogradu neka druga ponareditve testamentov veliko pozornost. Adjutant carja, grof Šeremetjev, ki je večkratni milijonar, je ovadil nekega notarja v Harkovu zaradi ponareditve testamenta. Nek oddaljen sorodnik je zapustil grofu pred leti svoje ogromno premoženje v orelski guberniji. Zdaj so ga dobili pri omenjenem notarju drug testament, v katerem se zapušča milijonsko posestvo nekemu drugemu dediču.

* **Na Nikaragvi so 32 častnikov ustrelili.** Kakor poročajo iz Nikaragve, je pustil general Estrada 32 ujetih častnikov vladnih čet brez obsodbe kot veleizdajnike ustreliti. Častnike so pred usmrtnitvijo na povelje generala Estrado nečloveško mučili.

* **Železniška nesreča v Kaliforniji.** V bližini mesta Metza v Kaliforniji je ekspresni vlak skočil s tira. Stroj in več vagonov je padlo čez večjo strmino. Pri tem je bilo šest oseb ubitih, 30 pa več ali manj ranjenih.

* **Amerika proti nemoralnim ženskam.** Amerikanci hočejo vsekako veljati za moralen narod. Dne 26. marca t. l. so v zveznem kongresu sklenili, da izzenejo iz Zedinjenih držav vse nemoralne ženske, ki še niso ameriške državljanke, torej tudi one, ki so že po več let v Ameriki. Stroške za izgon plačajo Zedinjene države same. Na izselniški otok Ellis Island so prignali iz vseh krajev Zedinjenih držav že več takih žensk, ki so živele od prepevdane obrti. Med njimi je največ Nemk in Židinj. — Sploh postopajo Amerikanci vedno bolj strogo proti izseljencem. Te dni so poslali iz New Yorka nazaj v Evropo nekega Angleža z ženo in čestimi otroci, ker si je pred leti razbil svoj nos in nima zdaj pravilne oblike.

* **Dvoboj na Dunaju.** Pred nekaj dnevi se je vrtil na Dunaju dvoboj med poročnikom 10. huzarskega polka, Štefanom Acelom pl. Kamenecze in pariškim bogatinom Dumiérjem, in sicer zaradi Dumiérjeve soproge. Ker je ostal prvi dvoboj na pištole brezuspešen, se je vrtil drugi na sablje, pri katerem je poročnik prebodel svojemu nasprotniku rebra ter ranil tudi pljuča.

Narodopisni muzej v Beli Krajini.

Malokateri okraj na Kranjskem ima še toliko starih običajev in navad, kakor ravno Bela - Krajina. Visoki Gorjanci nas ločijo od drugega dela Kranjske in le po dolgi vožnji z vozom je mogoče priti v ta lepi, prijazni del Kranjske dežele. Majhni grički, posejani z belimi zidanicami, tvorijo neko znamenitost Bele - Krajine in povzročajo, da ima Bela Krajina že na zunaj neko prijazno, priključivo lice, s katerim se nehoti priljubi vsakemu tujcu. A tudi ljudstvo se zelo razlikuje po običajih od drugega prebivalstva Kranjske dežele. Mnogo posebnosti, ki jih je imela Bela - Krajina pred vsemi drugimi deli Kranjske, se je že poizgubilo, dan za dnevom jih je manj in bati se moramo, da se nam popolnoma poizgube — zlasti vsled železnice.

Da se te domače belokranjske vrednosti ohranijo, sklical je g. glavar Domicelj v Črnomlju 11. t. m. sestanek belokranjskih rodoljubov, ki se naj bi posvetovali o korakih, ki bi se v to svrhu storili. Pozivu gosp. glavarja se je odzvalo precej veliko število Belokranjcev, ki so z velikim zanimanjem in navdušenjem sodelovali pri tem važnem posvetovanju. Gospod glavar je otvoril zborovanje ter poudarjal veliki pomen tega sestanka; za predsednika je bil na to izvoljen g. župnik Šašelj, ki že dolgo let neumorno deluje na tem polju v Beli Krajini. Pri zelo živahni debati, katere so se zlasti udeležili gg. župnik Šašelj, nadučitelj Lavšin, dr. Adlešič, prof. Jeršinovic, nadučitelj Šetina, Riko Fux, glavar Domicelj, Vukšinič in Milan Guštin, se je od vseh poudarjal veliki pomen te akcije za celo Belo Krajino in sklenilo se je, da se ustanovi društvo, ki bo imelo za nalogo, da nabira te dom. vrednosti. V delokrog tega društva bi spadalo naslednje: 1. Knjižnice (zlasti knjige tičoe se belokranjskih razmer); 2. publicistika; 3. zbiranje narodnega blaga; 4. zgodovina in umetnost; 5. naravne lepote (popis); 6. turiztika (popis naših gor). Gospod glavar opozarja še na belokranjski govor, glasbo (narodne pesmi), belokranjske stavbe in narodno umetnost. Izvoli se na to odsek za sestavo pravil in sicer kot predsednik g. Domicelj, glavar v Črnomlju, prof. Jeršinovic, dr. Ogrin, župnik Šašelj, dr. Adlešič, Lavšin, Šetina, Riko Fux. Ker dosedaj še ni poslojpa, v katerem se bi nabrane stvari lahko shranjevale, niti v Črnomlju, niti v Metliki, dal je g. Rauh prostore v svojem gradu pri Adlešičih na razpolago, ter tako omogočil, da se lahko začne takoj z nabiranjem domačih vrednosti. Upati je, da bode belokranjsko ljudstvo, brez razlike, novo društvo pri tem važnem delovanju podpiralo ter tako samo pomagalo graditi stavbo, ki bode časoma ponos celi Beli Krajini. Vse stvari, kakor n. pr. belokranjske noše, različni okraski na hišah, prešah, sodih, zanimivi ključavničarski izdelki, stare slike, ki so delo domačinov, staro pohištvo itd. itd. naj se za sedaj pošiljajo na naslov: G. Šašelj, župnik v Adlešičih.

S tem je storjen prvi velevažni korak za kulturno povzdigo Bele Krajine. Življenje belokranjskega ljudstva je zelo malo znano širom slovenske domovine, ako pa hočemo spoznati naše narodno življenje in mišljenje, — z eno besedo — narodno kulturo, moramo najprej zbrati material, kateri nam bode jasno pred očili življenje in mišljenje našega ljudstva nekdanj in sedaj, kajti le na podlagi tega bode mogoče nadaljno delovanje v prosep naše Bele Krajine.

Za kratek čas.

— Ti imaš čudovito srečo s svojimi ljubimci. Še nobeden te ni imel za norca. Kako pa to delaš?

— Ravnam se po nasvetu svoje ranjke mame, ki mi je zmeraj rekla: Punica, če te bodo kdaj moški spremljali in ti prisegali ljubezen — pri zlatarskih izložbah boš najlažje spoznala, kolike so tisti čestilci vredni.

Izdajatelj in odgovorni urednik:
Rasto Pustoslemšek.

Žitne cene v Budimpešti.

Dne 14. julija 1910.

Termin.

Pšenica za oktober 1910. za 50 kg 9 30
Rž za oktober 1910 za 50 kg 7 13
Koruzna za juli 1910 za 50 kg 5 54
Oves za oktober 1910 za 50 kg 7 22

Efektiv.

5 vin. višje.

Borzna poročila.

Ljubljanska

„Kreditna banka v Ljubljani“.

Uradni kurzi dunajske borze 14. julija 1910.

Malokranjski papirji.	Denar	Diagonal
4% majeva renta	94 15	94 35
4 1/2% srebrna renta	97 70	97 90
4% avstr. krona renta	94 10	94 30
4% ogr.	92 15	92 35
4% kranjsko deželno posojilo	96 50	—
4% k. o. češke dež. banke	94 25	95 25
Srečke.		
Srečke iz l. 1860 1/2	474—	486—
„ „ 1864	324—	330—
„ tiske	311—	323—
„ zemeljske I. izdaje	296 25	302 25
„ „ II.	275 35	281 35
„ ogrske hipotečne	246 75	253 75
„ dun. komunalne	532—	542—
„ avstr. kreditne	526—	536—
„ ljubljanske	79 50	83 50
„ avstr. rdeč. križa	64 50	68 50
„ ogr.	38 40	42 40
„ bazilika	28 55	32 55
„ turške	260—	261—
Delnice.		
Ljubljanske kreditne banke	446 25	447 25
Avstr. kreditnega zavoda	671—	672—
Dunajske bančne družbe	542 50	543 50
Južne železnice	109 25	110 25
Državne železnice	741 50	742 50
Alpine-Montan	741—	742—
Češke sladkorne družbe	232—	236 50
Živnostenske banke	261—	262—
Valute.		
Cekini	11 36	11 38
Marke	117 42	117 62
Franki	95 30	95 42
Lire	94 75	94 95
Rubliji	253—	253 75

Na prodaj je
1000 hrastov
na graščini Struga na Dolenskem.

Poizve se pri 38
gosp. pl. Fichtenau, Rudolfovo.

Vinski zakon

ki ga mora imeti nabitega
vsak gostilničar, vsak vin-
ski trgovec in vsak vino-
gradnik

sicer zapade strogi kazni

. . . se dobiva v . . .

„Narodni knjigarni“

v Ljubljani

Prešernova ulica št. 7

po 70 vin. s pošto 80 vin.

„Trgovsko-obrtna banka v Ljubljani“

registrirana zadruga s omejenim jamstvom

Uradni prostori: Šelenburgova ulica št. 7, nasproti glavne pošte.

Sprejema vloge na knjižice ter jih obrestuje od dne vloge do dne dviga po 4 1/2%; rentni davek plačuje zadruga sama. — Sprejema vloge na tekoči račun; na zahtevo dobi stranka čekovno knjižico. — Daje posojila na najrazličnejše načine. — **Ravnanjem menjalnic:** zamenja tuj denar, prodaja vsakovrstne vrednostne papirje, srečke itd. Nakazila v Ameriko. — **Eskontira** trgovske menice. — **Preskrbuje** vnovčenje menic, nakaznic, dokumentov itd. na vsa tu- in inozemska tržišča. — **Izdaja** nakaznice.

Vsa pojasnila se dobe bodisi ustmeno ali pisмено v zadržni pisarni.

Uradne ure vsak dan dopoldne od 9. do 12., popoldne od 3. do 5.

Ustanovljena leta 1892.

Kmetska posojilnica ljubljanske okolice

registrirana zadruga s neomejeno zavezo

v lastnem zadržnem domu v Ljubljani na Dunajski cesti št. 18

je imela koncem leta 1909 denarnega prometa K 83.116.121-11
upravnega premoženja K 20.775.510-59

obrestuje hranilne vloge po 4 1/2%

brez vsakega odbitka rentnega davka, katerega plačuje posojilnica sama za vložnike.

Sprejema tudi vloge na tekoči račun v zvezi s čekovnim prometom in jih obrestuje od dne vloge do dne dviga.

Stanje hranilnih vlog nad K 20.000.000

Posojuje na zemljišča po 5 1/4% z 1 1/2% na amortizacijo ali pa po 5 1/4% brez amortizacije; na menice po 6%.

Posojilnica sprejema tudi vsak drugi načrt glede amortizovanja dolga.

URADNE URE: vsak dan od 8.—12. in od 3.—4. izven nedelj in praznikov.

Telefon št. 185.

Poštna hranilnica račun št. 828.405.

Usojam si vljudno opozoriti, da sem prevzel

glavno zastopstvo „Prve češke“ življenske zavarovalnice.

Nadalje opozarjam, da preskrbujem kulantno

vsakovrstna posojila in kredite

kakor: trgovske, stavbne, hipotekarne, uradniške in menične kredite.

Leo Franke, Ljubljana, Kongresni trg 6, I. nadstr.

Največja, najvarnejša slovenska hranilnica

Mestna hranilnica ljubljanska

v Ljubljani, Prešernova ulica šte. 3.

Njen denarni promet znaša koncem leta 1909 518 milijonov K, obstoječe vloge nad 38 milijonov K, a rezervni zaklad nad 1 milijon kron.

Vsaka izguba vložnega denarja je nemogoča, ker je pri tej hranilnici izključena vsaka špekulacija s tem denarjem.

Vloge se obrestujejo po 4 1/2% brez vsakega odbitka.

Ima vpeljane domače hranilnike in kreditno društvo.

Posoja na posestva po 5% obresti in proti odplačilu po najmanj 1/2% na leto.

LJUBLJANSKA KREDITNA BANKA V LJUBLJANI.

Delniška glavnica:
K 5.000.000.—

Stritarjeva ulica šte. 2.

Rezervni zaklad:
K 450.000.—

Sprejema vloge na knjižice in na tekoči račun ter jih obrestuje od dne vloge po 4 1/2% čisto. — Kupuje in prodaja vrednostne papirje vseh vrst po dnevnih kurzi.

Podružnice v Splitu, Celovcu, Trstu in Sarajevu.

Dolžnost

vsakega Slovenca je, da sklene zavarovalno pogodbo bodisi za življenje, ali pa proti požaru le pri slovanski banki „SLAVIJI“.

Podpirajmo torej domač slovanski zavod, da more nalogo, ki si jo je stavil, izpolniti v najširšem obsegu.

„SLAVIJA“ vzajemno zavarovalna banka v Pragi

je največji slovanski zavarovalni zavod v Avstriji.

Ogromni rezervni fond K 48.812.797.— jamčijo za popolno varnost.

Banka „SLAVIJA“ ima posebno ugodne in prikladne načine za zavarovanje življenja.

Banka „SLAVIJA“ razpolaga z najcenejšimi ceniki za preskrbljenje za starost, za slučaj smrti roditeljev, za doto otrokom.

Banka „SLAVIJA“ razdeljuje ves čisti dobiček svojim članom.

Banka „SLAVIJA“ je res slovanska zavarovalnica z vse-skozi slovansko - narodno upravo. gmotno podpira narodna društva, organizacije in prispeva k narodnim dobrotelnim namenom.

Banka „SLAVIJA“ stremi za izboljšanjem in osamosvojitvijo narodnega gospodarstva.

Vsa pojasnila daje drage volje generalni zastop banke „SLAVIJE“ v Ljubljani.

Slovenci!

Oklenimo se z vsemi močmi gesla: »Svoji k svojim!“ Osamosvojimo se na narodno - gospodarskem polju!

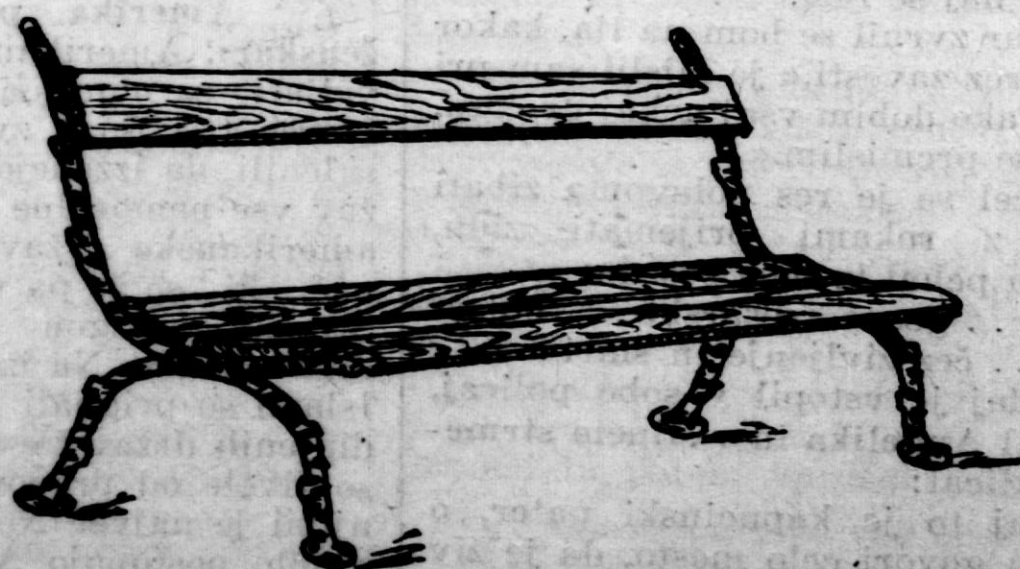
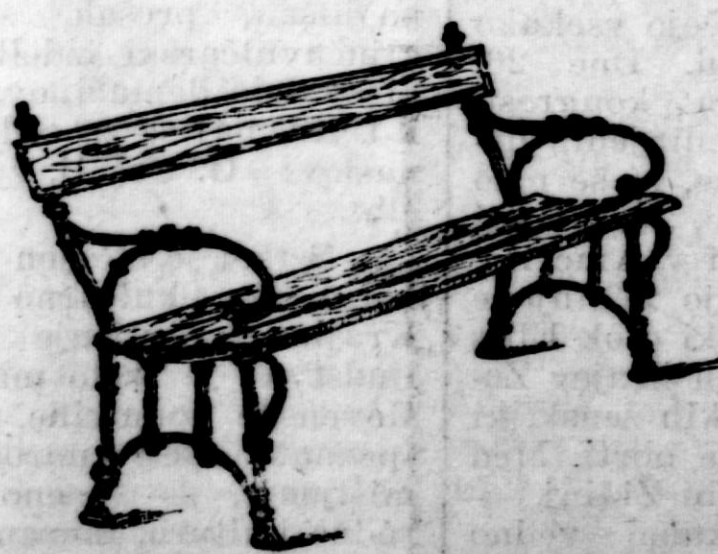
Ne podcenjujmo se! Bodimo odločni, mlačnost, obzirnost in nedoslednost, ki se čim huje nad nami maščujejo, morajo izginiti. Osvo bodimo se tujega jarma!

A. ŽABKAR, v Ljubljani, Dunajska cesta šte. 42.

Železolitvarna, tovarna za stroje in ključavničarska dela.

Priporočam se v izdelovanje, napravo in popravo vseh v mojo stroko spadajočih predmetov: **strojev, priprav za mline in žage, moderne Francis-turbine** za vsak padec in množino vode, kakor tudi **transmisij** za vsako industrijo. Izdelujem tudi najrazličnejša dela iz litega in kovanega železa, in sicer **križe, kotle, peči, klopi, stebre, trombe za vodo** itd.; dalje najraznovrstnejše **železne konstrukcije**, kakor strešne stole, mostove, vrtnarske rastlinjake, vsa **stavbinska in ključavničarska dela**: železne ograje, vrata, okna, strelovode in štedilnike, žično pletenino za ograje vrtom, pašnikom, travnikom itd.

Načrti in proračuni na razpolago.

Vse po primernih tvorniških cenah.